

СТАТУС ОБСЕРВАТОРИЇ ТРАНСІЄНДЕНТНОЇ КОРСЦЬКОЇ СТАВРОГРАМАЛЬНОЇ ЖИТТЄВОЇ МОДЕЛІ

ЗАКОНУ

І

КЕРАМІКА УКРАЇНИ • CERAMICS OF UKRAINE

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ • ОДЕССАЯ ОБЛАСТЬ • ODESSA REGION
ISSN 0131—6753

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ • ОДЕССАЯ ОБЛАСТЬ • ODESSA REGION

ЛЕКАРСТВЕННЫЕ РАСТЕНИЯ
ТУРКМЕНИСТАНА

■ ЛЮТИЙ, 2013

ЖИЖКА

— Почну свою розповідь з останньої роботи — подарункового двомовного видання поеми Шота Руставелі “Витязь у тигровій шкурі”. Пам’ять людства найгармонійніше втілена в поезії, найбільшим досягненням якої є “Слово о полку Ігоревім”, “Божественна комедія” Данте, “Витязь у тигровій шкурі” Шота Руставелі. Ці твори, що оспівують героїзм і патріотизм, людську гідність і людяність, справжню дружбу, чистоту вірної любові, актуальні й нині. Книга, видана за підтримки фонду “Україна”, двомовна — містить оригінал поеми грузинською мовою та переклад українською, також наукові дослідження текстів та статті, присвячені історії вивчення твору. Окремо треба сказати про прекрасний пере-

вати, ніжити очима — ніколи не зникне. Приклад цьому — незгасаючий інтерес не тільки букіністів, а й широкого загалу до стародруків.

— **Саме вашому видавничому дому випала честь відтворити найцінніший раритет Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського — Пересопницьке Євангеліє, на якому президенти присягають на вірність народові України під час інавгурації.**

— До 450-річчя створення першого рукописного Четвероєвангелія, перекладеного староукраїнською мовою, яке відзначалося у 2011 році, ми підготували до друку персоналізоване факсимільне видання стародруку та “Пересопницьке Євангеліє. Витоки і сьогодення”, в якому є трансліте-

(Заславська) з княжого роду Гольшанських. Рукописна книга має 482 пергаментних аркуші та важить 9 кг 300 г і є справжнім шедевром європейського книжкового мистецтва середини XVI століття. Вражає високохудожнє оформлення орнаментами та мініатюрами, виконаними різнокольоровими фарбами на суцільному золотому тлі.

Пересопницьке Євангеліє справедливо називають українською першокнигою, символом духовного відродження України. Майже 10 років ми йшли до здійснення цього унікального проекту, а півроку впритул фахівці Видавничого дому “АДЕФ” методом електронної реставрації забезпечили відтворення первісної неповторності книги.

ГІСТЬ НОМЕРА

На III Київській міжнародній виставці-ярмарку “Книжкові контракти-2012”, організованій Державним комітетом телебачення і радіомовлення України, Гран-прі Всеукраїнського конкурсу “Краща книга України 2012 року” присуджено подарунковому виданню Видавничого дому “АДЕФ-Україна” — “Зібрання українських стародруків”. Ми попросили розповісти про цей унікальний доробок та інші шедеври книжкового мистецтва гостю нашої редакції Аллу ІСТОМІНУ, виконавчого директора ТОВ “АДЕФ-Україна”.

ВІДКРИВАЙ ДУХОВНІ ОСТРОВИ!

клад великого українського поета Миколи Бажана. Це була титанічна праця — він зробив понад десять варіантів перекладу національного епосу, щоб передати красу поетичних строф, співучу мелодію грузинського вірша. Переклад вважається одним із найкращих у європейській літературі. Подарункова книга раритетна за оформленням та поліграфічним виконанням: використано автентичні грузинські орнаменти та прекрасні ілюстрації видатного художника Серго Кабуладзе. До речі, він автор ескіза завіси Грузинської національної опери. Малюнки, які ми ретельно готували до друку, знаходяться нині у фондах Третьяковської галереї у Москві. Оправа книги, що виконана в традиційних грузинських кольорах — чорному та сріблястому — із застосуванням новітніх розробок поліграфічної фольги, якою зроблено тиснення гравюри та назву книги, теж належить до перлин поліграфічного мистецтва.

— **Працюючи над випуском унікальних видань, не боїтеся конкуренції електронних книг?**

— Сучасні технології дарують нам нові й нові винаходи, але книга, якою можна милуватися, досліджу-

ваний текст (староукраїнські тексти XVI століття, викладені сучасними літерами), а також здійснено редакцію сучасною українською мовою. Таке поєднання трьох текстів робить книгу унікальною, бо дає змогу побачити оригінальні сторінки Євангелія, порівняти, як говорили українці в XVI столітті та як ми говоримо сьогодні. Крім того, у цій книзі відтворено унікальні кольорові з позолотою гравюри із зображенням євангелістів, за які наше Пересопницьке Євангеліє так високо цінують у європейських колах книголюбів та спеціалістів із вивчення старовинної книги. Достатньо сказати, що наше факсимільне видання Пересопницького Євангелія прикрашає Британську бібліотеку, бібліотеки університетів Оксфорда, Кембриджа, Барселони, Кракова, Бібліотеку Конгресу США, Апостольську бібліотеку Ватикану та інші. Ця книга стала переможцем Національного конкурсу 2011 року.

До слова, текст написаний у Дворецькому монастирі князів Заславських при церкві Святої Трійці, а завершений — у Пересопницькому монастирі в 1556-1561 роках. Книгу замовила і фінансувала всі роботи над опрацюванням княгиня Настасья (Анастасія) Юрїївна Жеславська

Нині у селі Пересопниця Рівненської області створено Музей Першокниги, де представлено й наші видання, як, до речі, і в найбільших бібліотеках та духовних центрах України та світу.

— **Ваше видавництво досить молоде, але успішне?**

— Нам незабаром 18! Ми взяли курс на видання високоякісної продукції, здійснили ряд успішних та яскравих проектів, зокрема видали вибрані твори Шолома-Алейхема в чотирьох томах, мемуари Петра Шелеста “Справжній суд історії ще попереду”, “Енеїду” Івана Котляревського, подарункову книгу “Обід з послами в Києві” Ірини Резнік, “Про Київ для дітей та батьків” Михайла Кальницького, зібрання українських стародруків XVI-XVIII століть, ряд книг та фотоальбомів з історії Києва, дитячих книжок... Безперечно, своєю практичною діяльністю ми робимо свій внесок у формування української національної ідеї та виховання гордості за свій народ, духовності та естетичного осягнення дійсності. Отже дбаємо і про те, щоб наша продукція була красивою, “затишною”, цікавою.

Генератор ідей та натхненник нових і нових видань — наш директор

Ігор Володимирович ШПАК. Доктор наук, радіофізик, фахівець із військової промисловості, він успішно опанував поліграфічно-видавничу галузь. Колективу пощастило мати такого керівника — творчого, надзвичайно талановитого, який постійно відкриває не тільки в нас, а й у собі невикористаний потенціал. Нині пише новий путівник по Афону. На своєму прикладі він щоразу доводить, що вік — не завада радості творчості, розкриттю духовних та інтелектуальних здібностей. Він налагодив творчу співпрацю з академіком Петром Петровичем Толочком, Фондом Леоніда Кучми "Україна-2000", Києво-Печерською лаврою, Свято-Іонинським монастирем. Нині спільно з науковцями працюємо над великими проектами "Музей волинської ікони", "Четъ-Мінеї" та низкою нових креативних видань. Надзвичайно приємно працювати і з фінансовим директором Ольгою ОМЕЛЯН, з якою ми дружимо зі шкільних років, якій я повністю довіряю та вчусь у неї. Вона так само, як і я, отримала другу вищу освіту і завжди прагне мислити і діяти конструктивно.

— Ви маєте і власну поліграфічну базу?

— Так, з найсучаснішим обладнанням, постійно впроваджуючи технологічні новинки. Але насамперед дбаємо про екологію — всі процеси сертифіковано за стандартом ISO 9001:2008. З гордістю можемо сказати, що використовуємо дуже якісні та екологічно чисті матеріали. Наприклад, спеціальний клей для книг полімеризується 54 роки, зберігаючи еластичність, тому книжки відкриваються безшумно. Із 2007 року на виробництві успішно діє автономна система біоочищення стічних вод. Зрештою, змінюється мода на дизайн книжок, а ось деякі технологічні процеси, ручна праця залишаються майже без змін. Вивченню, збереженню прийомів, що використовувалися при підготовці подарункових видань приділяємо значну увагу. Під час однієї із закордонних подорожей відвідала Політехнічний музей у Мюнхені (Німеччина), де виставлено макет книжкової майстерні вісімнадцятого століття, і з подивом констатувала, що окремі операції випуску раритетних видань не змінилися!

— Як обирали професію?

— Після закінчення школи, всупереч волі батьків, які бачили мене студенткою лісотехнічної

академії, вступила на історичний факультет Київського педагогічного інституту імені М.Горького. Потім вчителювала в Київському лицейі № 145, вийшла заміж, народила донечку. Коли розпався Радянський Союз, і на зарплату вчительки можна було купити лише два кілограми бананів, почала шукати кращої долі. Пошуки привели до видавничого дому "АДЕФ". Довелося знову вчитися — закінчила Академію управління при Президентові України, а тепер, як топ-менеджер, вчусь постійно. Семінари Рона Хабарда, стратегія Блакитного океану, тренінги з питань роботи з персоналом допомагають піднятися над буденними проблемами, знаходити нестандартні підходи до справи, що дуже важливо. Влучно сказав про це Василь Симоненко:

*Кораблі! Шикуйтеся до походу!
Мрійництво! Жаго моя! Живи!
В океані рідного народу
Відкривай духовні острови!*

— У вас є свій секрет молодості?

— Жінці іноді необхідно відчувати себе двадцятирічною, пригадувати, як у ті роки почувалася. Мало не щодня подумки повертаюся до молодих літ, щоб побачити світ очима юної дівчини!

Дуже важливо не залишати на завтра незавершених справ, жити з чистою совістю, отримувати задоволення від своєї роботи.

Надихає злагода і спокій у сім'ї. Приємно вдома залишатися самою собою, зустрічати розуміння навіть тоді, коли хочеться просто помовчати. Саме такі стосунки в мене з чоловіком і донькою, які мене люблять і приймають такою, якою я є. Донька Катерина Істоміна — економіст-міжнародник — моя помічниця і розрада. А мама, Ніна Григорівна, якій виповнилося 80 років, захищає своєю материнською любов'ю, дозволяє почуватися дитиною. Люблю подорожувати, відкривати нові країни та континенти, але насамперед — мандрувати рідною Україною — землею надзвичайної краси та багатства історичних пам'яток! Вони дарують радість буття і усвідомлення вічності нашого народу!

Щодо замовлень звертатися: 01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 32, офіс 40-а, багатоканальний телефон (044)284 06 80 та 050 462 8145,

e-mail: istomina@adef.com.ua
www.adef.com.ua

НІКА КРИЖАНОВСЬКА.

За дивним збігом обставин, Леся Українка від самого народження перебувала під Покровом Божої Матері. Народилася тоді, коли в храмах величають одну з найшанованіших ікон — образ Іверської Богоматері: 24-25 лютого.

ЧУДОТВОРНИЙ ПОКРОВ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

За римського імператора Феофіла (829 — 842 рр.), коли християн жорстоко переслідували, неподалік Нікеї мешкала благочестива вдова з сином, котра таємно зробила зі свого будинку церкву, в центрі якої була ікона Божої Матері. Однак царські посіпаки виявили сакральне помешкання і, погрожуючи розпорою, вимагали від удови грошей, яких та не мала. І вдова мусила понести ікону до моря, а перед тим, як спустити її на воду, попросила Царицю Небесну не допустити, щоб її образ пішов на дно. І сталося диво: ікона, навіть не нахилившись, величаво попливла хвилями.

Минув час. Одного разу монахи Іверського монастиря, заснованого на Святій Горі (Афон) побачили на морі вогняний стовп, який торкався неба: його випромінювала ікона. Та коли монахи запрагли вилотити образ, він віддалився.

Насельники Іверського монастиря разом із настоятелем Павлом ревно просили Господа подарувати їхній обителі скарб, що хитався на хвилях.

Уночі до старця Гавриїла уві сні явилася Пресвята Богородиця й мовила: "Увійди у воду і з вірою простуй по хвилях; тоді всі дізнаються про Мою любов і благовоління до вашої обителі".

Так і було вчинено. Монахи занесли образ у соборну церкву й помістили у вівтар. Та наступного ранку там вони не побачили дарованого небесами скарбу: ікона висіла на стіні над монастирськими воротами. І скільки разів ікону занесли до вівтаря, стільки ж разів вона поверталася назад.

І Гавриїлу вдруге приснився пророчий сон: Пречиста Діва попросила старця, щоб перестали її випробовувати, бо вона сама охоронятиме братів: на Землі й на Небі, за умови, що на Горі будуть жити добродійно, з благоговінням та страхом Божим. "Допоки бачитимете ікону Мою в обителі сій, доти благодать і милість Сина Мого до вас не зменшиться".

І брата, вислухавши Гавриїла, побудували біля воріт невеликий храм во славу Пресвятої Богородиці й до нього занесли чудотворний образ.

І нині ця ікона перебуває на місці, яке вибрала Сама Богоматір. Називається образ Портатігса (Брамниця), а від імені обителі — Іверська.

Леся Українка від народження перебувала під покровом Пресвятої Богородиці, що й визначило її життєвий шлях.

ЛІДІЯ ГУЛЬКО,

старший науковий співробітник Музею книги та друкарства України.